

ПУТОВИ РЕВОЛУЦИЈЕ, 1 — 2, ИНСТИТУТ ЗА ХИСТОРИЈУ РАДНИЧКОГ ПОКРЕТА, ЗАГРЕБ, 1963.

Поред објављивања својих радова у неколико сталних библиотека и у вaredним издањима, Институт је покренуо и периодичну публикацију *Путови револуције*, чији је први двоброј изашао 1963. године. Поред увода и дијела посвећеног двадесетогодишњици ЗАВНОХ-а, часопис садржи расправе и чланке, прилоге из међународног социјалистичког покрета и савременог свијета, разне прилоге и саопштења, изворе и мемоарску грађу, приказе, билешке и библиографију. Прилози обрађују питања новије историје, углавном историје радничког покрета, НОБ-е и социјалистичке револуције у Хрватској, али има радова и из историје XIX вијека. Занимљиво је да часопис поред радова из историје, објављује и прилоге из филозофије, економске историје и др. У приказима и билешкама највише пажње је по-

свећено новијим књигама и часописима објављеним у неким источноевропским земљама, у којима се расправљају проблеми из историје радничког покрета тих земаља. Није случајно што су на првом мјесту приказана мађарска издања, јер је раднички покрет у Мађарској, нарочито до 1918. године, имао додирне тачке са развитком радничког покрета у нашим земљама, нарочито у Хрватској.

Поред научне, од интереса је и стручна дјелатност, којом ће се часопис стално бавити, као и информација о раду Института за историју радничког покрета. Све ово нам даје за право да вјерујемо да ће *Путови револуције*, орган Института за историју радничког покрета у Загребу, оправдати очекивања научних кругова и скренути пажњу не само наших већ и страних историчара.

Б. В.

ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ, В ДВУХ ТОМАХ. ИЗДАТЕЛСТВО АКАДЕМИИ НАУК СССР, МОСКВА 1963.

Настављајући издавање синтетичких дјела о историји словенских народа, Славистички институт Академије наука СССР објавио је Историју Југославије у два тома, на укупно 1166 страница. Она је, као књига научно-популарног карактера, намијењена широком кругу читалаца и потребама наставе у средњим и вишим школама СССР.

При писању ове књиге Славистички институт је, као носилац рада на њој, удружио напоре свог иначе солидног научног кадра са радом неких старијих научних радника и консултовао повећи број институција и научних радника у СССР, а и у Југославији.

У првој књизи је обрађен период од најстаријег доба историје југословенских народа до октобарске социјалистичке револуције. Њену редакцију су извршили Ј.

В. Еромлеј, И. С. Достјан, В. Г. Карасјов и С. А. Никитин, а текст је написало 17 аутора. Напоменули бисмо да су од укупно 40 глава, односно 736 страница, двије (23. и 32) у цјелини посвећене историји Црне Горе, што, уз дио 15. главе, чини укупно 34 стране.

Друга књига има осам глава, односно 430 страница основног и помоћног текста, а обрађује период од октобарске револуције до краја другог свјетског рата. Она се појављује у редакцији Л. Б. Ваљева, Г. М. Славина и И. И. Удаљцова, а у изради њеног основног текста је учествовало 14 аутора.

Уз списце основног текста и једне и друге књиге радио је и приличан број стручних сарадника па се књига појављује као колективан рад више од 30 научних и стручних радника.